

Kız ve Kurtarılan Papağan

Jane MEADOW

Kız ve Kurtarılan Papağan

Jane MEADOW

Parlak bir cumartesi sabahı Maya, kanvas çantası yanında sallanarak kaldırımında seke seke yürüyordu. İki tombul örgüsü mutlu sarkaçlar gibi sallanıyordu. Hayvan kurtarma merkezine ilk kez gidiyordu. Dişi eksik gülümsemesi, hangi hayvanlarla karşılaşacağını merak ederken iyice genişledi.

Kurtarma merkezinin içinde, kısa gümüş bukleleri ve orman yeşili gömleğinde kuş şeklinde bir broşu olan uzun boylu bir kadın Maya'yı karşıladı. 'Ben Rosa,' dedi sıcak bir sesle. 'Pico adında özel bir papağanımız var ve bir arkadaşına ihtiyacı var.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri heyecanla kocaman açıldı. Kuşla tanışmak için sabırsızlanıyordu.

Rosa, Maya'yı tünekler ve iplerle dolu güneşli bir odaya götürdü. Orada, kanatlarında kırmızı ve mavi lekeler olan parlak zümrüt yeşili bir papağan oturuyordu. Kehribar gözleri parlıyordu ve bacağıının etrafında küçük mavi bir halka vardı. Bir kanat ucunun biraz yıpranmış görünmesine rağmen Pico canlı ve meraklı görünüyordu. 'Merhaba Pico,' diye fısıldadı Maya yumuşakça.

Pico başını yana eğdi ve neşeli bir ısılk çaldı. Sonra bir ipten aşağı indi ve paytak paytak Maya'ya yaklaştı. Maya çantasından bir parça elma uzattı. Pico onu soluk kancalı gagasıyla nazıkçe aldı ve kemirdi. 'Senden hoşlandım,' diye güldü Rosa. 'Ama Pico gibi akıllı bir papağanın yiyecekten fazlasına ihtiyacı var. Yapacak şeylere ihtiyacı var.'

Maya düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. 'Ne tür şeyler?' diye sordu. Rosa, papağanların zeki ve meraklı olduğunu açıkladı. İlginç etkinlikler olmadan sıkılabilir ve mutsuz olabilirler. 'Onlar için oyuncaklar ve oyunlar yapıyoruz,' dedi Rosa. 'Yardım etmek ister misin?' Maya hevesle başını salladı. Çantasını açtı ve sicim, ahşap boncuklar ve renkli kâğıtlar çıkardı.

Rosa, Maya'ya boncukları sicime dizerek bir çiğneme oyuncacı yapmayı gösterdi. 'Papağanlar kemirmeyi ve çekmeyi sever,' dedi. Maya boncukları dikkatlice dizdi ve kırmızı, mavi, sarı bir desen oluşturdu. Küçük parmakları yavaş ama emin hareket ediyordu. 'Bu çok eğlenceli!' dedi. 'Ve bu Pico için,' diye gülümsedi Rosa. 'Sen şimdiden harika bir yardımcısın.'

Sonra bir bulmaca yemlik yaptılar. Rosa karton bir tüpe delikler açtı ve Maya'ya içine ödül saklamayı gösterdi. 'Pico onları nasıl çıkaracağını bulmak zorunda kalacak,' diye açıkladı Rosa. Maya içine fındık ve kuru meyve parçaları attı. 'Çok düşünmesi gerekecek!' diye kıkırdadı. Rosa başını salladı. 'Mesele de bu. Akıllı kuşların zihinlerini meşgul tutmak için bulmacalara ihtiyacı var.'

Maya ayrıca ahşap bir halka ve biraz ipten sallanan bir tünek yaptı. Onu Pico'nun en sevdiği yerin yakınına astı. Pico, o çalışırken parlak kehribar gözleriyle izledi. Bitirdiğinde salıncağa atladı ve ileri geri sallandı. 'Bak, çok sevdi!' diye el çırttı Maya. Rosa, 'Görüyor musun? Biraz özen büyük fark yaratır,' dedi.

Sonra Maya bir bulma oyunu için ödülleri bardakların altına sakladı. Masaya üç bardak koydu ve Pico'ya ödülün birinin altında olduğunu gösterdi. Pico dikkatle izledi. Bardakları yer değiştirdiğinde Pico başıyla takip etti. Sonra doğru bardağı gagasıyla kaldırdı ve ödülü kaptı. 'Ne kadar zeki!' diye sevindi Maya. Pico gururla öttü.

Rosa, Maya'ya küçük bir defter ve kalem verdi. 'Pico'nun en çok neyi sevdiğini yazabilirsin,' diye önerdi. Maya oyuncakların resimlerini çizdi ve işaretler koydu. 'En çok bulmaca yemliği sevdi,' diye not etti. 'Ve salıncağı.' Rosa, 'Gerçek bir bakıcı gibi gözlemlemeyi öğreniyorsun. Bu çok önemli,' dedi. Maya gülümsedi.

Günler geçtikçe Maya sık sık ziyaret etti. Her seferinde yeni bir oyuncak ya da oyun getirdi. Kıyılmış kâğıt ve saklı ödüllere dolu bir yiyecek arama kutusu yaptı. Pico hevesle içeri eşeledi ve kâğıtları havaya savurdu. Maya onun şaklabanlıklarına güldü. 'Küçük bir kâşif gibi!' dedi. Rosa, 'Ve sen onun en sevdiği ziyaretçisisin,' diye yanıtladı.

Bir öğleden sonra Pico sessizleşti ve tüyleri kabarık bir şekilde tüneğinde oturdu. Maya endişelendi. 'Hasta mı?' diye sordu. Rosa onu nazıkçe kontrol etti ve 'Sadece yorgun. Akıllı kuşlar bile dinlenmeye ihtiyaç duyar,' dedi. Maya başını salladı ve Pico'ya yumuşak bir sesle konuştu. 'Sorun değil Pico. Sonra oynayabiliriz.' Pico ona göz kırptı ve tüylerini rahatça kabarttı.

Maya, Pico'ya bakmanın sadece oyun oynamak olmadığını fark etti. Onun ruh hallerine ve ihtiyaçlarına dikkat etmek anlamına geliyordu. 'Onun da sessiz zamana ihtiyacı var,' dedi Rosa'ya. Rosa gülümsedi. 'Kesinlikle. Özenli bakım, her gün neye ihtiyacı olduğunu anlamak demektir.' Maya gurur duydu. Gerçekten nazik bir bakıcı olmayı öğreniyordu.

Ertesi hafta Maya özel bir hediye getirdi: ev yapımı bir yiyecek arama çarkı. Onu parlak renklerle boyamış ve Pico'nun en sevdiği ödülleri doldurmuştu. Pico onu görünce gözleri kocaman açıldı. Çarkı çevirdi ve bir ödül kaptı, sonra sevinçle öttü. 'Onun gününü güzelleştirdin!' dedi Rosa. Maya'nın kalbi mutlulukla doldu.

Maya ve Pico en iyi arkadař oldular. Papağanlar gibi akıllı hayvanların ilginç şeylerle meřgul olmaya ihtiyacı olduğunu öğrendi ve bunları sağlamaktan mutluluk duydu. Her ziyarette yeni bir oyun ya da oyuncak getirdi ve Pico onu ısıklarla ve baş sallamalarla karşıladı. 'Ona neřeli bir yuva verdin,' dedi Rosa. Maya gülümsedi, çilli burnu kırıştı.

Artık Maya zeki hayvanların özenli bakım gerektirdiğini biliyor. Öğleden sonralarını oyuncak yaparak ve Pico'yla oynayarak geçiriyor ve bunu hiçbir şeye değişmez. 'Birlikte öğreniyoruz,' diyor Rosa'ya. Pico onaylayarak ötüyor ve Maya'nın omzuna tırmanıyor. Sabır, nezaket ve biraz yaratıcılıkla Maya ve Pico neşe ve keşifle dolu bir dostluk buldular.